

HAT KÉRDÉS A CSELEKVÉSÉRŐL

**Az itt közreadott interjú Manhertz József
személyiségfejlesztő trénerrel készült,
amely a Pozitív Gondolkodás magazin
2011. júniusi számában jelent meg**

Miért fontos, hogy egyáltalán cselekedjünk, tettekre szánjuk el magunkat?

Ez a kérdés azért fontos, mert túlságosan is egyszerűnek tűnik. A többség ugyanis úgy vár pozitív változást az életében, hogy nem tesz mást, mint amit addig tett, vagy egyáltalán nem is cselekszik. A nem cselekvés kiszolgáltatottá tesz a külvilágnak, hiszen az események továbbra is zajlanak. Alapvető, hogy belássuk: az egymásrataltság révén kapcsolataink minősége aszerint alakul, hogy a tetteink milyen mértékben vannak mások javára. Ezen múlik, hogy a függőségi viszonyainkat elszenvedjük vagy élvezzük. Szánalomra méltó a gyakran elhangzó, és bizony felelőtlen mondás: "*Majd csak lesz valami...*"

Mikor és hogyan lássunk neki a megvalósításnak?

Zig Ziglar gondolata jut eszembe, aki azt mondta: "*Amit érdemes csinálni, azt mindaddig rosszul is érdemes csinálni, amíg meg nem tanuljuk jól csinálni.*" Tehát, a cselekvés kezdetének legjobb ideje a most. Ebben a mondásban benne van a hogyanra adott válasz is. Nem számít, ha még nem vagy tökéletes, amennyiben cselekszel, azzal változást gerjesztasz, és irányítod az eseményeket. A folyamatos cselekvés pedig úgyszólván tökéletesít.

Eltérhetünk-e cselekedeteinkben a tervünktől, célunktól?

A terv és a cél nem ugyanaz! Ha ragaszkodunk a célhoz, akkor a tervet folyamatosan a célhoz kell igazítani. Ha ragaszkodunk a tervhez, akkor minden bizonnyal a célon kell változtatni. A második opció akkor lehet megfontolandó, ha túl magasra tettük a mércét, és képtelenek vagyunk megvalósítani a kitűzött célt. Ne tagadjuk a gyengeségeinket, de az erősségeinkkel kapcsolatban se szerénykedjünk! Térj hát el a cselekedeteidben a tervtől, hogy gyorsabban érij célba, viszont mindenképpen cselekedj, hogy célba érij!

Mi adja a kellő erőt és motivációt a cselekvéshez, a megvalósításhoz?

A céltudat - de ez túl evidens. Ezért inkább a korábbi eredményeinket hangsúlyozom, amelyek realitásuknál fogva stabil alapot adnak ahhoz, hogy meghatározhassuk jövőbeni fejlődésünk szükséges irányát. Azzal biztatni magunkat, hogy "meg tudom csinálni", haszontalan ahhoz képest, hogy ismerjük a valódi képességeinket. (Egy mások által túlmotivált ember ez ellen biztosan tiltakozna.) Nincs mese, látnunk kell, hogy eddig mit értünk el, és hogy honnan indulunk tovább.

Hogyan tehetjük cselekedeteinket hatékonyabbá, sikeresebbé?

Erre biztosan bárki rávágna, hogy kitartó gyakorlással. Önmagában a gyakorlás azonban csak a hatékonyságot fokozza. Ezért van az, hogy sokan hatékonyak ugyan, de eredménytelenek is egyben. A hatékonyság nem azonos az eredményességgel! Ahhoz, hogy eredményesek legyünk, mérni kell a cselekedeteink hatását, és az adatok szerint finomítani, majd ezt a szemléletet párosítani a kitartással.

Mit taníthatnak nekünk cselekedeteink önmagunkról, a világról?

A mindennapok során cselekedeteinket egy pozitív vagy negatív érzelem indukálja. Cselekedeteink hatással vannak a világra, és közvetlenül vagy közvetve, azonnal vagy csak idővel, de kétségtelenül visszahatnak ránk. Ez a visszahatás pedig egy újabb érzelmet kelt bennünk, s a kör bezárul. Ha belátjuk, hogy érzelmeink minőségének tudatos formálása létkérdés, akkor nem csupán az életünket leszünk képesek irányítani, hanem egy mély önismeretre is szert teszünk. Ráadásul a világ megismerésének is ez a biztos útja.

Manhertz József

www.celkituzes.hu